

opereren, d.w.z. dat de doelen met zorg zouden worden uitgekozen. Daarover vond regelmatig overleg met het *Air Ministry* plaats waarbij voor Nederland de adjunct van marine-attaché de Booy, de luitenant-ter-zee eerste klasse C. Moolenburgh, ingeschakeld was. Zulks verhinderde niet dat in april '41 door het *Air Ministry* eigener beweging een plan ontworpen werd dat van volstreekte onkunde met betrekking tot Nederland getuigde. De *Wehrmacht* maakte in die maand in Joegoslavië en Griekenland snelle vorderingen en om nu op de Duitsers in West-Europa druk uit te oefenen, wilde de *RAF* dagaanvallen gaan uitvoeren. Hoe kon men het Duitse luchtafweergeschut uitschakelen? Gemeend werd dat men dat kon bereiken door in de kuststrook van Noord-Frankrijk, België en Nederland de elektrische centrales te verwoesten zodat ook de Duitse militaire installaties geen stroom meer zouden krijgen. Moolenburgh wees er onmiddellijk op dat de Duitsers bij hun luchtafweergeschut eigen aggregaten hadden staan om stroom op te wekken voor hun vuurleidingstoestellen en dat de *RAF*, als zij de elektrische centrales in Nederland verwoestte, een groot deel van het economisch leven tot stilstand zou brengen en bovendien de bemaling onmogelijk zou maken zodat het westen des lands langzaam maar zeker onder water zou komen te staan. Daar had bij het *Air Ministry* niemand aan gedacht! Men was er door Moolenburghs mededeling zo teleurgesteld dat hem gevraagd werd, zijn opinie door het Nederlandse kabinet te laten bevestigen. Uiteraard werd zij bevestigd en de elektrische centrales werden toen prompt op de lijst van verboden doelen geplaatst, maar men kan zich indenken dat het plan-zelf menige minister de indruk gaf dat de *RAF* de neiging had, met onvoldoende deskundigheid te opereren.

In de nacht van 3 op 4 oktober '41 nu werd als onderdeel van een *RAF*-operatie tegen de havens van Duinkerken, Antwerpen en Rotterdam, laatstgenoemde havenstad door 33 verouderde Engelse bommenwerpers aangevallen; de bommen troffen in hoofdzaak stadswijken die dicht bij de havens lagen. Er vielen ruim honderd doden – de door de bezetter geïnspireerde berichtgeving in de Nederlandse pers en radio getuigde van grote verontwaardiging. Steenberghe deelde die verontwaardiging en volgens afspraak met van den Tempel stelde laatstgenoemde de zaak op dinsdag 7 oktober in de wekelijkse vergadering van de ministerraad aan de orde. 'Het gebeurde met Rotterdam mag zich niet herhalen', zei van den Tempel; hij achtte 'een mededeling aan het Nederlandse volk via Radio Oranje nodig.'¹ Er gold op dat ogenblik als richtlijn dat industriële of transportdoelen in Nederland niet zouden worden aangevallen wanneer

¹ Ministerraad: Notulen, 7 okt. 1941.